

ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ ТА ОСНОВНІ ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

*Студентка Бондарь Н. В.
(науковий керівник доц. Бутенко В.М.)*

Найефективнішим індикатором «здоров'я» економіки країни є її макроекономічна рівновага та економічне зростання. На даний час в Україні гостро постало питання, пов'язане з постійно зростаючою інфляцією. Які чинники впливають на це? Як можна її зупинити, а тим паче, зменшити? Адже, на сьогодні інфляція перевищує 16%. Це призводить до тяжких соціально-економічних наслідків – за умов інфляції втрачається ефективність виробництва та відбувається деформація інструментів макроекономічного регулювання.

Інфляція – це процес зростання загального рівня цін в країні в наслідок порушення закону грошового обігу. Інфляція виникає тоді, коли в обігу знаходиться надлишкова кількість грошей (готівкових і безготівкових). Таке становище веде до їх знецінення, гроші “дешевіють”, а ціни набувають тенденції до зростання.

У нашій країні існує декілька причин, спричиняючи інфляційні процеси.

Інфляція попиту. Виробничий сектор не в змозі відповісти на надлишковий попит збільшенням реального обсягу продукції, тому що всі ресурси, які є в наявності вже використовуються. Тому цей надлишковий попит призводить до підвищення цін на одиницю продукції.

Інфляція, спричинена зростанням заробітної плати. Якщо підвищення зарплати в масштабах усієї країни не урівноважиться якими-небудь протидіючими факторами, наприклад, збільшення обсягу продукції, то рівень інфляції буде зростати. Підвищуються заробітної плати та пенсій, стипендій, виплата знецінених вкладів ощадбанку у значній мірі стимулювало інфляцію в Україні.

Інфляція, викликана порушенням механізму пропозиції. Наслідок збільшення витрат виробництва, а як наслідок – і цін, яке пов'язане з неочікуваним, непередбачуваним зростанням цін на сировину або затрат на енергію. А саме це і відбувається зараз – ціна на енергоносії невпинно зростає, тим самим спричиняючи різкий скачок цін.

Швидкий розвиток кредитно – фінансової системи, через яку іноземний капітал спрямовується на споживчий ринок, збільшуючи попит.

Інфляція набуває самопідтримуючий характер в результаті інфляційних очікувань.

Подолання інфляції – це складна задача. Виконавча влада нашої країни має проводити непрямую грошово – кредитну політику. Досвід антиінфляційного регулювання в Україні свідчить про недостатню адекватність монетарних режимів і використовуваних Національним банком України інструментів грошово-кредитного регулювання подолання інфляції.

В першу чергу необхідно ліквідувати падіння обсягів виробництва, як найголовнішого інфляційного чинника – зменшення товарного забезпечення грошей. Ця задача стає тим більш актуальною, так як Україна входить до Світової організації торгівлі. Для підвищення обсягів виробництва треба йти по інтенсивному шляху розвитку – треба вкладати гроші в науково – технічну базу розвитку суспільного виробництва.

Україна – енергетично залежна країна. Саме тому, в першу чергу потребує вирішення питання про власну енергетичну забезпеченість (розвиток енергодобувних станцій, альтернативних видів пального, впровадження енергозберігаючих технологій).

На закінчення, ми вважаємо за необхідне звернути увагу на те, що суттєво поліпшити ситуацію можна лише за умов комплексного впровадження заходів антиінфляційного регулювання. Адже економіку будь-якої країни слід розглядати як систему, організм з обмеженою кількістю прямих та опосередкованих зв'язків. Механізм дії інфляційних факторів залежить від співвідношення багатьох економічних процесів – внутрішніх і зовнішніх. Саме тому, обов'язково слід їх розглянути, врахувати під час впровадження антиінфляційної політики.

Зниження рівня інфляції в Україні надасть змогу зупинити негативні процеси в економіці: падіння рівня виробництва, знецінення грошей, дефіцит держбюджету, – та забезпечити передумови для подальшого економічного росту. Ми вважаємо, що Україна, маючи значний економічний потенціал, стабілізує фінансову ситуацію в країні, що надасть їй змогу зайняти належне місце серед інших економічно та соціально розвинутих країн Європи.